

HENKEL v. OHIM (TVAR BÍLÉ A PRŮHLEDNÉ NÁDOBY)

ROZSUDEK SOUDU (čtvrtého senátu)

24. listopadu 2004*

Ve věci T-393/02,

Henkel KGaA, se sídlem v Düsseldorfu (Německo), zastoupená C. Osterriethem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému U. Pflugharem a G. Schneiderem, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. října 2002 (věc R 313/2001-4) týkajícímu se zápisu trojrozměrného označení tvořeného tvarem bílé a průhledné nádoby,

* Jednač jazyk: němčina.

**SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH
SPOLEČENSTVÍ (čtvrtý senát),**

ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili a M. Vilaras, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 27. prosince 2002,

s přihlédnutím k vyjádření došlému kanceláři Soudu dne 24. dubna 2003,

po jednání konaném dne 10. června 2004,

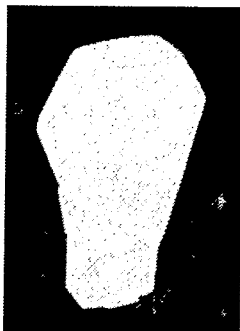
vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 5. května 1999 žalobkyně předložila Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující trojrozměrné označení:

- 3 Ve formuláři přihlášky jsou požadovanými barvami průhledná a bílá.
- 4 Výrobky, pro které byl požadován zápis, spadají do tříd 3 a 20 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu:
- třída 3: „mýdla; bělicí přípravky a další čisticí látky; čisticí a lešticí prostředky; výrobky na oplachování s vůní; chemické přípravky pro čištění porcelánu, kamene, dřeva, skla, kovů a plastů“;
 - třída 20: „plastové nádoby na tekuté, želatinové a mazlavé výrobky“.

- 5 Dopisem ze dne 28. září 2000 průzkumový referent sdělil žalobkyni, že její ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 a podle tohoto ustanovení nebylo možné povolit její zápis. Průzkumový referent konstatoval, že láhev postavená dnem vzhůru není v oblasti kosmetiky nic neobvyklého.
- 6 Dopisem ze dne 9. října 2000 žalobkyně zpochybnila nedostatek rozlišovací způsobilosti své ochranné známky. Podle ní dotčený tvar a použité barvy vytvářejí společně rozlišovací efekt.
- 7 Rozhodnutím ze dne 23. března 2001 průzkumový referent zamítl přihlášku podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 8 Dne 28. března 2001 žalobkyně podala proti rozhodnutí průzkumového referenta odvolání k OHIM podle článku 59 nařízení č. 40/94.
- 9 Rozhodnutím ze dne 3. října 2002 (dále jen „napadené rozhodnutí“) čtvrtý odvolací senát OHIM odvolání zamítl. Zpochybnil existenci inherentní rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Odvolací senát v podstatě usoudil, že přihlašovaná ochranná známka se skládá z tvaru a barvy, kterou obecně mají nádoby obsahující čisticí prostředky, a že jejich kombinace postrádá jakoukoliv rozlišovací způsobilost. Podle odvolacího senátu nemá žádná z vlastností přihlašovaného označení inherentní rozlišovací způsobilost, a je tudíž nepravděpodobné, že průměrný spotřebitel, který věnuje malou pozornost tvaru a barvě nádob na čisticí prostředky, vnímá tyto vlastnosti jako údaje o obchodním původu.

Návrhy účastníků řízení

10 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí;

- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

11 OHIM navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

12 Žalobkyně se v podstatě dovolává jediného žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

Argumenty účastníků řízení

- 13 Žalobkyně zpochybňuje posouzení odvolacího senátu, který došel k závěru, že přihlašovaná ochranná známka nemá rozlišovací způsobilost. Ochranná známka má konkrétní rozlišovací způsobilost, pokud je takového rázu, že ji veřejnost chápe jako prostředek k rozlišení výrobků nebo služeb podniku ve vztahu k výrobkům nebo službám jiných podniků. Rozlišovací způsobilost musí být zjištěna s ohledem na výrobky a služby uvedené v přihlášce [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 8. července 1999, Procter & Gamble v. OHIM (BABY-DRY), T-163/98, Recueil, s. II-2383, bod 21].
- 14 Co se týče výrobků nabízených spotřebitelům v tekuté podobě, podle žalobkyně jejich výrobci mají při koncepci obalů – v projednávaném případě jde o nádobu ve tvaru láhve – velký prostor pro volnou úvahu. Veřejnost si toho je vědoma a nadto ví, že výrobci navrhli a použili obal jako údaj o původu výrobku. Žalobkyně zmiňuje příklad láhve Coca-Cola, kterou považuje za světoznámou, jako důkaz, že tvar láhve může konkrétně označovat původ výrobku.
- 15 Co se týče dotčeného tvaru, žalobkyně uplatňuje na základě příkladů, které poskytuje, že nádoba má řadu zvláštností, které ji jasně odlišují od ostatních nádob pro podobné výrobky. Žalobkyně popisuje ochrannou známku, pro niž požaduje zápis, jako obzvláště plochou láhev, jejíž tvar připomíná při pohledu zepředu geometrický základní tvar papírového draka, to znamená základní tvar, v níž jsou dva trojúhelníky rozdílné velikosti spojeny společnou základnou, horní a spodní body jsou však zploštělé. Podle žalobkyně vrchní trojúhelník – bez zploštění – tvoří téměř rovnostranný trojúhelník, zatímco spodní trojúhelník představuje rovnoramenný trojúhelník. Láhev je opatřena zátkou.

- 16 Podle popisu žalobkyně se zátka, která je tvořena z „neprůhledného plastového“ materiálu, v zásadě skládá ze základního prvku tvaru šestistěnu, kde výška hran na bocích a výška přední strany jsou v poměru přibližně 1 ku 2. Zátka, jejíž výška odpovídá zhruba 20 % celkové výšky láhve, tvoří zepředu a zezadu profil V naklánějící se vpřed a objímající obvod bočních hran těla. Nad zátkou se nachází štíhlé tělo z průhledného mléčného plastového materiálu. Seshora je vrchní část zploštělá, čímž tvoří čtvercový, zepředu a zezadu mírně vypouklý povrch. Tělo má maximální hloubku, která v zásadě odpovídá délce bočních hran zátky.
- 17 Navíc žalobkyně zdůrazňuje, že předmětná nádoba úmyslně kontrastuje s tradičními tvary, které jsou k dostání pro tento typ nádob. Podle žalobkyně je nádoba charakteristická řadou úhlů, hran a povrchů, které jí dávají vzhled krystalu, a tento aspekt je posílen bílou mléčnou barvou. Nádoba spočívá na záměrné ostrosti a agresivitě, přičemž zde žalobkyně zdůrazňuje předpokládané použití této nádoby pro opětovné plnění prostředkem na čištění WC. Žalobkyně tvrdí, že na rozdíl od ostatních nádob je zátka integrována do celkového znázornění, takže obal budí jednotlivý dojem. Konečně žalobkyně konstatuje, že nádoba se liší od známých tvarů tím, že je obzvláště plochá.
- 18 Žalobkyně připomíná, že její ochranná známka byla zapsána jako mezinárodní ochranná známka podle protokolu k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek, podepsané v Madridu dne 27. června 1989. Jedenáct členských států Evropského společenství, a sice Belgické království, Dánské království, Spolková republika Německo, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Lucemburské velkovévodství, Nizozemské království, Rakouská republika, Portugalská republika a Finská republika, nemělo proti zápisu námitek. Dánské království zprvu namítalo důvod pro zamítnutí, ale dánský úřad pro ochranné známky nakonec povolil zápis ochranné známky s odůvodněním, že se řídí praxí

OHIM pro trojrozměrné ochranné známky. Žalobkyně dodává, že dotčená ochranná známka byla zapsána jako národní ochranná známka ve Švýcarsku.

- 19 OHIM tvrdí, že odvolací senát byl oprávněn posoudit, že dotčené trojrozměrné označení postrádá rozlišovací způsobilost.
- 20 Aby obal mohl tvořit ochrannou známku, musí být podle OHIM schopen v mysli spotřebitele navodit údaj o původu výrobku, a ovlivnit tak rozhodnutí o nákupu spotřebitele, jelikož pouze za těchto podmínek může obal výrobku zaručit totožnost původu výrobku, tedy že všechny výrobky nebo služby, pro které je použit, byly vyrobeny pod kontrolou jednoho podniku (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 28).
- 21 OHIM zejména uplatňuje, že obal výrobků, které nemohou být distribuovány bez obalu, je spotřebitelem vnímán pouze jako obal chránící výrobek. V případě masových výrobků, jako je tomu v projednávaném případě, si spotřebitel nespojuje tvar nebo obal výrobku s obchodním původem výrobku. Spotřebitel vnímá samotný obal výrobku jako údaj o jeho původu, pouze pokud je obal prezentován způsobem, který upoutává jeho pozornost – například, když je obal jasně rozlišen od obalů užívaných pro dotčené výrobky. OHIM odkazuje na rozsudek Soudu ze dne 7. února 2002, Mag Instrument v. OHIM (Tvar kapesních svítilen) (T-88/00, Recueil, s. II-467, bod 37), podle něhož je-li dotčený spotřebitel zvyklý vidět tvary podobné dotčenému tvaru na širokém spektru modelů, je namíste konstatovat, že tyto tvary vypadají spíše jako varianty jednoho z obvyklých tvarů než jako údaj o obchodním původu výrobků.

- 22 Podle OHIM je tudíž třeba určit, jaký dojem činí obal na cílového spotřebitele. Je tedy třeba zohlednit předpokládanou pozornost průměrného spotřebitele, který je běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřelý (rozsudek Soudního dvora ze dne 16. července 1998, Gut Springenheide a Tusky, C-210/96, Recueil, s. I-4657, bod 31).
- 23 OHIM rovněž tvrdí, že odvolací senát správně posoudil, jak označení vnímá dotyčná veřejnost. Ačkoliv dotčená nádoba skutečně vykazuje jisté koncepční zvláštnosti, jako je její tvar a barvy, které ji odlišují od nádob pro výrobky stejného typu obvykle užívané na trhu, přesto to nestačí k přiznání rozlišovací způsobilosti, která by předpokládala, že může být spotřebitelem vnímána jako údaj o původu výrobku.
- 24 Co se týče případné zvláštnosti barev, OHIM tvrdí, že obecná zkušenost směřuje k prokázání, že výběr bílé zátky nebo průhledného těla je v dotyčném odvětví velmi rozšířen. Vybrané barvy nelze považovat za neobvyklé. Podle OHIM výběr průhledného těla není výběrem barvy v pravém slova smyslu. Nádoba je totiž až na druhém místě, když spotřebitel vnímá přímo látku obsaženou v nádobě, jakož i její barvu.
- 25 Pokud jde o argument žalobkyně, že se tvar dané nádoby jasně liší od tvaru nádoby na jiné čisticí prostředky na WC, OHIM zdůrazňuje, že žalobkyně podala přihlášku pro různé výrobky spadající do tříd 3 a 20, jejichž seznam byl velmi rozsáhlý a zahrnoval rovněž obaly na zubní pastu, kosmetické přípravky – například sprchové gely – nebo prostředky na nádobí, pro které je dotčený tvar běžně používán. Ačkoliv žalobkyně uvádí, že bude přihlašovaný tvar používat jedinečně pro čisticí prostředky na

WC, OHIM tvrdí, že je povinen posoudit rozlišovací způsobilost přihlašovaného tvaru ve vztahu ke všem výrobkům uvedeným v přihlášce ochranné známky.

- 26 OHIM připouští, že je možné, že jisté množství nádob nabízených na trhu má jiný tvar než tvar označení, jehož zápis je požadován. To nicméně vůbec neznamená, že dotčené označení má inherentní rozlišovací způsobilost. Podle OHIM musí vybraný tvar vykazovat zvláštní vlastnosti schopné upoutat pozornost spotřebitele, z čehož vyplývá, že se musí jasně lišit od obvyklých tvarů. Krom toho skutečnost, že nádoba na úklidové a čisticí prostředky může sama stát, není takového rázu, aby představovala zvláštní vlastnost schopnou upoutat pozornost spotřebitele; naopak se jedná o relativně rozšířený typ prezentace, například pro tuby na zubní pastu. V projednávaném případě OHIM uplatňuje, že spotřebitel nemůže vyvodit z typu obalu vybraného pro úklidové a čisticí prostředky, že se jedná o údaj o obchodním původu výrobků. OHIM tedy tvrdí, že stejná kombinace prvků nádoby nemůže spotřebitele vést k tomu, aby vnímal tvar, jehož zápis je požadován, jako něco jiného než pouhý obal; celkem vzato, spotřebitel nebude vnímat obchodní původ výrobků.
- 27 OHIM takto došel k závěru, že přihlašovaná ochranná známka ze všech hledisek postrádá minimální rozlišovací způsobilost požadovanou pro zápis.
- 28 Co se týče starších národních zápisů, OHIM připouští, že je vhodné, aby se praxe v členských státech a praxe OHIM shodovaly, ale že vnitrostátní orgány nejsou právně vázány rozhodnutími OHIM a opačně. Zápisy již provedené v členských státech tedy pouze představují skutečnost, která může být při posouzení zohledněna, aniž by byla určující [rozsudek Soudu ze dne 31. ledna 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld v. OHIM (Giroform), T-331/99, Recueil, s. II-433, bod 26].

Závěry Soudu

- 29 V souladu s článkem 4 nařízení č. 40/94 tvar výrobku nebo jeho balení může být ochrannou známkou Společenství, pokud jsou způsobilé odlišit výrobky jednoho podniku od výrobků jiných podniků. Navíc podle čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení se do rejstříku nezapíší „ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost“.
- 30 Zprv je třeba připomenout, že podle judikatury ochrannými známkami uvedenými v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 jsou zejména ty ochranné známky, které jsou z pohledu relevantní veřejnosti všeobecně užívány v obchodě pro prezentaci dotyčných výrobků nebo služeb nebo ve vztahu k nimž existují přinejmenším konkrétní indicie umožňující dojít k závěru, že jsou způsobilé být užívány tímto způsobem [rozsudky Soudu ze dne 20. listopadu 2002, Bosch v. OHIM (Kit Pro a Kit Super Pro), T-79/01 a T-86/01, Recueil, s. II-4881, bod 19, a ze dne 3. prosince 2003, Nestlé Waters France v. OHIM (Tvar láhve), T-305/02, Recueil, s. II-5207, bod 28]. Krom toho označení uvedená v tomto ustanovení nejsou způsobilá plnit základní funkci ochranné známky, tedy označovat původ výrobku nebo služeb tak, aby spotřebitel, který získá výrobky nebo služby označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí nebo využití učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní [rozsudky Soudu ze dne 27. února 2002, Rewe-Zentral v. OHIM (LITE), T-79/00, Recueil, s. II-705, bod 26; Kit Pro a Kit Super Pro, výše uvedený, bod 19; ze dne 30. dubna 2003, Axions a Belce v. OHIM (Tvar doutníku hnědé barvy a tvar zlatého ingotu), T-324/01 a T-110/02, Recueil, s. II-1897, bod 29, a Tvar láhve, výše uvedený, bod 28].
- 31 Pokud se navíc jedná o trojrozměrné ochranné známky, čím víc se tvar, o jehož zápis je žádáno, blíží k nejvíce pravděpodobnému tvaru, který bude mít dotčený výrobek, tím víc je pravděpodobné, že uvedený tvar postrádá rozlišovací způsobilost ve

smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Naopak ochranná známka, která se významným způsobem odklání od normy nebo zvyků v odvětví, a tím splňuje svou základní funkci označení původu, nepostrádá rozlišovací způsobilost (rozsudky Soudního dvora ze dne 12. února 2004, Henkel, C-218/01, s. II-1725, bod 49, a ze dne 29. dubna 2004, Henkel v. OHIM, C-456/01 P a C-457/01 P, s. I-5089, bod 39).

- 32 Rozlišovací způsobilost ochranné známky může být posuzována jednak pouze ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které je požadován zápis, a jednak pouze ve vztahu k tomu, jak ji vnímá relevantní veřejnost (rozsudky LITE, výše uvedený, bod 27, a Kit Pro a Kit Super Pro, výše uvedený, bod 20).
- 33 Je namístě uvést, že výrobky označené přihlašovanou ochrannou známkou jsou obvyklé spotřební výrobky určené pro všechny spotřebitele. Je tudíž třeba posoudit rozlišovací způsobilost ochranné známky s přihlédnutím k předpokládané pozornosti průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřelého spotřebitele (rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 26).
- 34 Je namístě rovněž připomenout, že vnímání ochranných známek relevantní veřejností je ovlivněno úrovní její pozornosti, která se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb (viz obdobně výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 26). Je však všeobecně známo, že subjekty přítomné na trhu pracích a čisticích prostředků, který je charakteristický silnou soutěží, jsou konfrontovány s technickou nutností obalů pro uvedení uvedených výrobků na trh a jsou podřízeny nezbytnému opatřování těchto výrobků etiketami. Za těchto podmínek jsou subjekty silně motivovány, aby své výrobky učinily rozpoznatelnými ve vztahu k výrobkům soutěžitelů, zejména pokud jde o vzhled a koncepci jejich

obalu, aby upoutaly pozornost spotřebitelů. Jeví se tak, že průměrný spotřebitel je plně způsobilý vnímat tvar dotýčných výrobků jako údaj o obchodním původu, pokud tento tvar vykazuje vlastnosti dostatečné pro zachycení jeho pozornosti (viz v tomto smyslu rozsudek Tvar láhve, výše uvedený, bod 34).

35 Navíc je třeba uvést, že čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 nečiní žádný rozdíl mezi různými kategoriemi ochranných známek. V důsledku toho není namístě používat při posouzení rozlišovací způsobilosti trojrozměrných ochranných známek tvořených tvarem výrobků samotných nebo tvarem obalu uvedených výrobků přísnější kritéria ve srovnání s kritérii používanými pro ostatní kategorie ochranných známek (viz v tomto smyslu rozsudek Tvar láhve, výše uvedený, bod 35).

36 V napadeném rozhodnutí došel odvolací senát k závěru o nedostatku rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky, maje za to, že „dotčené označení se v podstatě skládá z nádoby, jejíž tvar připomíná obrácenou hrušku v tom, že jeden konec je širší a druhý konec se vytahuje do špičky, a její strany jsou značně ploché“. Rovněž konstatuje, že „se jeví, že žádná z těchto vlastností nemá rozlišovací způsobilost, ať je posuzujeme jednotlivě, nebo společně“, že „dotčený tvar nemůže být tudíž považován za inherentně rozlišující“, že „ani zploštělé strany, ani plochá vnitřní část a horní část nemění podstatně celkový dojem vyvolaný tvarem“ a že „je nepravděpodobné, že dotýčný spotřebitel bude věnovat pozornost těmto vlastnostem a bude je vnímat tak, že označují obchodní původ“. Pokud jde o nárokovanou kombinaci barev pro daný tvar, odvolací senát konstatuje, že nijak nezvyšuje rozlišovací způsobilost ochranné známky. Odvolací senát má tudíž za to, že „z kombinace těchto prostorových vlastností a barvy nemůže vzniknout označení, které by vykazovalo minimální rozlišovací způsobilost“.

- 37 Je třeba připomenout, že pro posouzení, zda tvar dotčené nádoby může být vnímán relevantní veřejností jako údaj o původu výrobku, je namíste analyzovat celkový dojem vyvolaný vzhledem uvedené nádoby (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23; rozsudek Tvar láhve, výše uvedený, bod 39).
- 38 V projednávaném případě je přihlašovaná ochranná známka tvořena tvarem bílé a průhledné nádoby. Jedná se o nádobu z plastu skládající se z průhledného těla a bílé zátky. Zátka tvoří zepředu a zezadu profil V naklánějící se vpřed a objímající obvod bočních hran těla. Nádoba je prezentována tak, že stojí na zátce.
- 39 Pokud jde o posouzení různých prvků, je namíste připomenout, že označení tvořené kombinací prvků, které všechny postrádají rozlišovací způsobilost, může mít tuto způsobilost, pokud konkrétní indicie spočívající zejména ve způsobu, jakým jsou různé prvky kombinovány, naznačují, že představují víc než pouhý součet prvků, které toto označení tvoří (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Kit Pro a Kit Super Pro, bod 29, a Tvar láhve, bod 40).
- 40 Pokud jde konkrétněji o dotčený tvar, je třeba konstatovat, že z průzkumu všech písemností předložených účastníky na jednáních vyplývá, že kombinace prvků je opravdu zvláštní a nemůže být považována za naprosto obvyklou pro všechny dotčené výrobky. Je totiž namíste uvést, že nádoba, jejíž zápis je požadován, vykazuje jisté zvláštnosti, které ji odlišují od nádob na úklidové a čisticí prostředky obvykle užívaných na trhu. V tomto ohledu je třeba konstatovat, jak uplatňuje žalobkyně, že předmětná nádoba je obzvláště hranatá a že úhly, hrany a povrchy ji připodobňují krystalu. Navíc nádoba budí jednolitý dojem, jelikož zátka nádoby je integrována do celkového vzhledu. Konečně nádoba je obzvláště plochá. Tato kombinace tudíž dodává dotčené nádobě zvláštní a neobvyklý vzhled, který je takové povahy, že upoutá pozornost dotyčné veřejnosti a umožní této veřejnosti dbající na tvar obalu

dotčených výrobků odlišit výrobky uvedené v přihlášce od výrobků, které mají jiný obchodní původ [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 6. března 2003, DaimlerChrysler v. OHIM (Maska chladiče), T-128/01, Recueil, s. II-701, body 46 a 48, a rozsudek Tvar láhve, výše uvedený, bod 41].

41 Navíc s ohledem na nádoby užívané pro srovnatelné výrobky, zejména s přihlédnutím k příkladům předloženým žalobkyní, je nutno konstatovat, že bílý a průhledný vzhled nádoby nezpochybňuje rozlišovací způsobilost označení, jehož zápis byl požadován.

42 Celkově je namíste připomenout, že minimální rozlišovací způsobilost stačí k tomu, aby nemohl být namítán důvod pro zamítnutí podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 [viz rozsudek Soudu ze dne 27. února 2002, Eurocool Logistik v. OHIM (EUROCOOL), T-34/00, Recueil, s. II-683, bod 39, a v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Maska chladiče, bod 49]. Jelikož se ochranná známka, jak již bylo výše uvedeno, skládá z kombinace charakteristických vzhledových prvků, které ji odlišují od jiných tvarů prezentovaných na trhu dotčených výrobků, je tedy třeba usoudit, že přihlašovaná ochranná známka, vzata ve svém celku, je nadána minimem požadované rozlišovací způsobilosti.

43 Navíc je třeba připomenout, že jedenáct členských států z patnácti členských států, které čítalo Evropské společenství v okamžiku podání přihlášky, nemělo námitek proti zápisu totožného tvaru jako mezinárodní ochranné známky v rámci madridského systému o mezinárodním zápisu ochranných známek. Tudíž v jedenácti členských státech, a sice v Belgii, Dánsku, Německu, Španělsku, Francii, Itálii, Lucembursku, Nizozemsku, Rakousku, Portugalsku a Finsku, je ochrana této

ochranné známky stejná, jako kdyby byla zapsána přímo vnitrostátním úřadem pro ochranné známky v dané zemi.

- 44 Odvolací senát v napadeném rozhodnutí jistě správně uvedl, že OHIM musí přistoupit k autonomnímu posouzení v každém projednávaném případě.
- 45 Režim ochranných známek Společenství je totiž autonomním systémem, který sestává z celku pravidel a sleduje cíle, které jsou pro něj specifické, jeho použití je nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému [rozsudek Soudu ze dne 5. prosince 2000, *Messe München v. OHIM (electronica)*, T-32/00, Recueil, s. II-3829, bod 47]. V důsledku toho musí být rozlišovací způsobilost označení jako ochranné známky Společenství posuzována pouze na základě relevantní právní úpravy Společenství. Tudíž OHIM, a popřípadě soudce Společenství, nejsou vázáni rozhodnutím přijatým členským státem či třetí zemí, které připouští, aby toto označení bylo zapsáno jako národní ochranná známka (rozsudek *Tvar kapesní svítilny*, výše uvedený, bod 41).
- 46 Nicméně zápisy již učiněné v členských státech představují skutečnosti, které, aniž by byly rozhodné, mohou být zohledněny pro účely zápisu ochranné známky [rozsudky Soudu ze dne 16. února 2000, *Procter & Gamble v. OHIM (Tvar mýdla)*, T-122/99, Recueil, s. II-265, bod 61; ze dne 31. ledna 2001, *Sunrider v. OHIM (VITALITE)*, T-24/00, Recueil, s. II-449, bod 33, a ze dne 19. září 2001, *Henkel v. OHIM (Kulatá červená a bílá tableta)*, T-337/99, Recueil, s. II-2597, bod 58]. Uvedené zápisy mohou představovat analytické kritérium pro posouzení přihlášky ochranné známky [rozsudek Soudu ze dne 26. listopadu 2003, *HERON Robotunits v. OHIM (ROBOTUNITS)*, T-222/02, s. II-4995, bod 52].

- 47 Jak Soud vysvětlil v bodě 40 výše, je namístě uvést, že přihlašovaná trojrozměrná ochranná známka je neobvyklá a je schopná umožnit odlišení dotčených výrobků od výrobků, které mají jiný obchodní původ. Toto posouzení je potvrzeno tím, že žalobkyně zapsala trojrozměrnou ochrannou známku totožného tvaru, jako je ochranná známka přihlášená v projednávaném případě, v jedenácti členských státech.
- 48 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, aniž by bylo namístě rozhodnout o ostatních argumentech žalobkyně, že odvolací senát nesprávně usoudil, že přihlašovaná ochranná známka postrádala rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 49 V důsledku toho je třeba prohlásit žalobní důvod za odůvodněný a zrušit napadené rozhodnutí.

K nákladům řízení

- 50 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů řízení ve svém návrhu požadoval.
- 51 Vzhledem k tomu, že OHIM byl ve sporu neúspěšný, je namístě uložit mu náhradu nákladů řízení v souladu s návrhy žalobkyně.

Z těchto důvodů

SOUD (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 3. října 2002 (věc R 313/2001-4) se zrušuje.**

- 2) **Žalovanému se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Legal

Tiili

Vilaras

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 24. listopadu 2004.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

H. Legal